

Benim Semih Lûtfi dostum...

Nizamettin Nazif

O da gelmezlere karıştı.. Bu gidis hepimiz için acı bir sürpriz..

Hasta olduğunu, yorgun olduğunu biliyorduk. Fakat en katı maddeciliğin dahi bir türlü katılaştıramadığı kalbinin bu kadar çabuk ve böyle birdenbire duracağını ummuyorduk doğrusu..

O ne sağlam yapı, ne yaşlanmıyan çocuk, ne taptaze kakhaha idi! Hayır, Azrail bugünlerde pek hesabsız tırpan atıyor. On beş günde bizim mahalle, yani fikir mahallesi üç delikanlısını ardarda elden çıkardı. Bunların hangisi ölüm çağına girmiş gibi gösterilebilirdi? Suphi Nuri İleri mi? Selim Nüzhet Gerçek mi? Bugün matemini tuttuğumuz Semih Lûtfi Erciyaş mı?

Sık sık tekrarladığım bir hakikati bir defa da rahmetli dostumuz Semih Lûtfinin hâtiirasına ithaf ederek söyleyeyim:

Çok erken ölüyoruz dostlar! Biraz dışimizi sıkalım canım.

Ne oluyoruz böyle? Son aylarda cenaze merasiminde bulunmak, düğün dernek yapar gibi, konsere konferansa

gider gibi günlük hayatımızın basit ve tabii itiyadlarından oldu. Bu, pek acı bir alışkanlık oluyor doğrusu..

Semih Lûtfi o ulu Erciyaş'ın, bazan ak bulutları bir ikilil gibi kullanan bazan sis eteklerine kadar inen bir tül gibi gösteren ve tepesinden karı hiç eksik etmiyen dev Erciyaşın yanbaşını da doğmuştu. Hesab işlerinde dikkatli olduğu kadar terbiye ve nezaket hüdudları içinde de hassastı. Fikir hayatımızdaki belli rolü kıtabıcılık olan bu zat, supara devrini devirip temiz ve zarif kıtab devrini yaratanların -hiç şüphesiz- en muvaffak olanıdır. Fakat Semih, yalnız kıtabcı değildi. Mizah gazeteciliğinde ve mecmuacılıkta da bir hayli gayreti gözülebilmektedir. Bugün aramızdan ayrılan arkakası ben «Zümriüanka», adlı o çok mükemmel mizah gazetemizin sahib ve müdürü hüviyeti ile selâmliyorum.

-Allah rahmet eyletin ve kıtabıcılık sahasında onun büyük yardımcı ve muavini olduğunu müdârimiz zevcesi-ne sabırlar versin..

